

børn og unge – og formentlig også forældre og personale i behandlersystemet – i et vist omfang opfatter anvendelsen af advarsel således, at besiddelse af visse euforiserende stoffer ikke er strafbar.

Arbejdsgruppen anbefaler på den baggrund, at besiddelse af og handel med ecstasy, amfetamin og lignende stoffer straffes med bøde uden mulighed for advarsel.

På tilsvarende måde finder arbejdsgruppen, at en præcisering af det strafbare i handlen med euforiserende stoffer i bl.a. festmiljøerne ved at fastsætte bødestraf som minimum kan være et væsentligt og nyt signal over for forældre og de børn og unge, som er på vej ind i misbrug af ecstasy mv. Arbejdsgruppen anbefaler på den baggrund, at besiddelse af og handel med alle typer euforiserende stoffer i festmiljøerne, og især hvor ganske unge færdes, straffes med bøde uden mulighed for advarsel.

2.3. Justitsministeriets overvejelser

2.3.1. I oktober 2003 fremlagde regeringen handlingsplanen »Kampen mod Narko«, der er udarbejdet i samarbejde mellem Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Justitsministeriet, Socialministeriet, Finansministeriet, Kulturministeriet og Undervisningsministeriet. Planen indeholder en lang række af initiativer om blandt andet forebyggelse, behandling og retshåndhævelse som led i bekæmpelsen af narkomisbrug.

I handlingsplanen anføres blandt andet, at der efter regeringens opfattelse i forhold til ikke mindst unge, lejlighedsvis narkotikabrugere i restaurations- og festmiljøet er behov for at sende et klart signal om, at enhver besiddelse af og handel med euforiserende stoffer er ulovlig og har klare strafferetlige konsekvenser.

Som det fremgår ovenfor, jf. pkt. 2.1, medfører besiddelse af små mængder euforiserende stoffer til eget forbrug i førstegangstilfælde efter årelang praksis en advarsel. Udviklingen har vist, at denne praksis ikke har været tilstrækkelig til at dæmpe op for misbruget af ulovlige euforiserende stoffer. Undersøgelser viser for eksempel, at unge i Danmark misbruger hash i større omfang end unge i de fleste andre lande. Dette må anses for bekymrende, og det er uacceptabelt, at unge kan købe og besidde hash og andre ulovlige euforiserende stoffer med en forventning om, at myndighederne ikke skrider ind med en mærkbar reaktion.

Det er derfor efter regeringens opfattelse nødvendigt at sende et klarere signal om, at misbrug af ulovlige euforiserende stoffer fra starten følges op med en strafferetlig reaktion, der afspejler samfundets afstandtagen fra denne adfærd. Dette gælder misbrug af

ecstasy og amfetamin mv., som foreslået af Politimesterforeningen. Men samme synspunkter gør sig i vidt omfang gældende for så vidt angår misbrug af andre ulovlige euforiserende stoffer som f.eks. hash. Af hensyn til den almindelige retsfølelse må det anses for nødvendigt, at der skrives ind på en mere markant måde end hidtil.

Tildeling af en advarsel for besiddelse mv. af ulovlige euforiserende stoffer kan generelt ikke anses for at være et tilstrækkeligt klart signal til især de unge om, at forholdet er strafbart. Der er behov for en konsekvent og skærpet retshåndhævelse med henblik på at øge den almindelige respekt for lovgivningen. Samtidig vil en mere mærkbar sanktion kunne medvirke til at hindre navnlig unge i at komme ind i et misbrug af ulovlige euforiserende stoffer.

Det foreslås derfor, at den hidtil fulgte faste praksis ved besiddelse af ulovlige euforiserende stoffer til eget forbrug ændres, sådan at det som udgangspunkt udløser mindst en bødestraf at besidde ulovlige euforiserende stoffer.

Advarsel, herunder advarsel tildelt af retten i medfør af retsplejelovens § 937, vil efter forslaget alene kunne meddeles i særlige tilfælde, hvor det på baggrund af en konkret vurdering er mest formålstjenligt at anvende denne sanktion. Advarsel vil i sådanne undtagelsestilfælde kunne gives i overensstemmelse med de hidtil gældende retningslinjer, jf. pkt. 2.1.3, dvs. som hovedregel kun i førstegangstilfælde, medmindre der er tale om besiddelse af hash.

En sådan undtagelsesvis anvendelse af advarsel for besiddelse af ulovlige euforiserende stoffer til eget forbrug vil blandt andet kunne komme på tale, såfremt hensynet til en effektiv strafforfølgning tilsiger dette. Det vil for eksempel være tilfældet, hvis anklagemyndigheden vurderer, at der kan blive behov for, at køberen af euforiserende stoffer kan afhøres som vidne i en straffesag mod sælgeren, og der med dette formål ikke skønnes at være tid til at afvente gennemførelsen af en bødesag mod køberen.

Advarsel vil endvidere f.eks. kunne meddeles, hvis anvendelse af en bødestraf vil medføre administrativt besvær, der ikke står i rimeligt forhold til sagens beskaffenhed. Dette vil for eksempel kunne være tilfældet i relation til udlændinge, der alene opholder sig her i landet som turister, og som ud over advarslen vil kunne udvises på grund af sagen.

Herudover kan sociale hensyn efter omstændighederne tale for anvendelse af advarsel, hvor brugen af et stof skønnes at være udslag af en stærk afhængighed.